

‘ಅರೆ ಇದೆಂಥ ಕಲ್ಲಿಗ ಮಾರಾಯ !! ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇ ತಡ; ಇಂವ ಎತ್ತಿದ ಬಾಯಿಗೆ ‘ಯಾವಾಗ ಕೊಟ್ಟು ಕಳ್ಳಿ ಓಡವನ್ನು’ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾನ್ನಿ! ನಾನಿನನ್ನ ಕೊಡಿಮರದ ಅಯ್ಯೆಯಲ್ಲೇ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಸಾಯ್ಯಿದ್ದೇಃಃ ಇವಿಗೇಗ ಪನಂತ ಹೇಳಿ ಕಳ್ಳಿ?’ ಎಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ಶತಾಂತಿರಾದ ಶೈತ್ಯರು ಅಲ್ಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ‘ಹರಿಕತೆ’ಯನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದರು.

‘ಶಿಗ ನಂದೊಂದು... ಭಾರಿ ತಲೆಹೋಗುವ ಕೆಲಸ ಆಗೋಗಿದೆ ಮಾರಾಯ; ಆ ಪುರಾಕಿನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಾನು ಈ ಕೇರಕೊಡಿಯಲ್ಲಿ, ಹೂ-ನೀರು ಇಲ್ಲದೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದಿದ್ದ ಧೂಮಾವತಿ ದ್ಯುವದ ಕತೆ ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತೆ ಉಂಟಲ್ಲ? ಆ ದ್ಯುವವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಎತ್ತಿಸಿ ನಿಲ್ಲಿಸ್ತೇ ಬೇಕೆಂದು ಮೊನ್ನೆ ನಾವು ಇಡಿಸಿದ್ದ ಅಪ್ಪಮಂಗಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಲ್ಲಿ ತೋರಿ ಬಂದದ್ದು ಅದೂ ನಿಂಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಹಾಗಂತ ಅಪ್ಪಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ತೋರಿ ಬಂದದ್ದೇ ಸಮ... ಅವತ್ತೇ ನಾನು ಉರಿನ ಪಟ್ಟೆಲಾಗಿ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಒಟ್ಟಿ, ಅದರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೇ. ಹಾಗೆ ನಾನು ಕೈ ಹಾಕಿದ ನನ್ನ ಬೆಸ್ಸಿಗೇ, ನನ್ನ ಉರವರು, ಪರವಾರವರು, ಹೊಟೆಯಿ ಕಸುವಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಕೆಲಸದ ಬೆನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪರವ್ಯಾಗಿ ಹೋದವರು, ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡನಮನೆ ಹೊಕ್ಕ ಹೆನ್ನಿಕ್ಕೆಳು... ಎಲ್ಲರೂ ನಿಂತೇ ಬಿಟ್ಟು. ಸರಿ, ದೂರೊಂದಿರುವ ವಿಷಿಸುದೇ ಸಮಾ ಅಂತ ಅವತ್ತು ನಾನು ಸಂಕಲ್ಪ ಮಾಡಿದವ... ಅವತ್ತೇ ಅಪ್ಪಮಂಗಲವನ್ನಿಟ್ಟು ಮಲೆಯಾಳದ ತಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ‘ದ್ಯುವಸಾಫಾನದ ಆಯಕಟ್ಟ ಏನು, ಎಂತದ್ದು? ಯಾವ ದಿಕ್ಕಲ್ಲಿ ಸಾಫಾ ಕಟ್ಟುದು? ಕೊಡಿಮರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಮರವು ಶೈವೈ?... ಕೊಡಿಮರದ ಶಿರದಲ್ಲಿ ನಿರಬೇಕು?... ಎಂಬುದನ್ನೇಲ್ಲ ಬಂದೂ ಬಿಡದೆ ಕೇಳಿದೆ ಕೂಡಾ. ಆಗ ಆ ಮಲೆಯಾಳದ ತಂತ್ರಿಗಳು ಅಂದಿದ್ದು ‘ದ್ಯುವಸಾಫಾನಕ್ಕೆ ಯಾವತ್ತು ಬೀಳೆಪಳ ಮರವೇ ಶೈವೈವಾದುದು, ಅದು ದೇವಮರ, ಅದು ಎಂದು ಹೀಳುಬಿಡದ ಗಟ್ಟಿ ಮರ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಅದು ಹಿಗಿದಿದ್ದೆ ಸಾಗುವಾನಿ ಮರವೂ ಆಗಬಹುದು’ ಎಂದು. ಅವರ ಕಡೆಯವರೇ ಈಗ ತೆಂಕಳ್ಳಿಗಿಂದ ಬಂದು ವಾಸ್ತುಲೆಕ್ಕೆದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಬಿಧಿವಾಗಿ ದ್ಯುವಸಾಫಾನದ ಕೆಲಸ ಸುರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಕೂಡಾ; ನಮ್ಮ ಶೈದರಾಚಾರಿಯ ಮುಖ್ಯಿಕ್ಕಿಂತಲ್ಲಿ ದ್ಯುವಸಾಫಾನದ ಮಾಡುಮುಕ್ಕಿಗೆಯ ಕೆಲಸ ನಡೆತಾ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಉಂದಿದ್ದು ‘ಕೊಡಿಮರ್’ದ ಕೆಲ್ಲ ಮಾತ್ರ. ಆದ್ದೇ... ಆ ಕೊಡಿಮರಕ್ಕೆ ನಾನು ಬೀಳೆಪಳ ಮರವನ್ನು ಬಂದು ಹುಡುಕೆ ಹುಡುಕೇ ಸುಸ್ತುಗಿ.. ಸತ್ಯ ಮಾರಾಯ; ಎಲ್ಲಾ ಬೀಳೆಪಳ ಮರವೇ ಸಿಗ್ನಿಲ್. ತಲೆಕೆಟ್ಟಿ ನಾನು ನಮ್ಮ ಇಸರ(ಈಶ್ವರ) ದ್ಯುವಸಾಫಾನದ ಬಿಟ್ಟು ನಾಈಮಯ್ಯಾರನ್ನು ‘ಬೀಳೆಪಳ ಮರ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಗ್ನಿಲ್ ಸಾಳಿಮಿ, ನಾನು ಏನಾಡ್ದಿ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದೆ... ‘ಮಾಡೋದೇನು?... ನೀನು ಹುಡುಕಬೇಕು ಅಪ್ಪೆ; ದ್ಯುವಸಾಫಾನಕ್ಕೆ ಬೀಳೆಪಳ ಮರದ ಕೊಡಿಮರವೇ ಬೇಕು... ಹಾಗಂತ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲೇ ಇದೆ’ ಅಂತ ಒಂದು ಹೆಟ್ಟು ಎರಡು ತುಂಡು ಅನ್ನವಂತೆ ಮಾತಾಡಿಬಿಟ್ಟು.

‘ಅರೆ! ಇದೊಂದು ಭಾರಿ ಪಟೆತಿಯೆ ಅಯ್ಯು ಲ್ಲಾ ಮಾರಾಯು... ನಿಮ್ಮ? ಹಿಡಿಲ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಕಚ್ಚಲಿಕ್ಕೆ ಬಂತಯೆ ಅನ್ನವ ಕತೆಯಾಯು ಇದು ಉರಿಗೆನೋ ಕೇಡು ಬಂತು, ಉರ ಸೇರಗಲ್ಲಿರುವ ನದಿಬಾಯಿಗೆ ನಾಕ್ಕೆದು ವರಂಗಳಿಂದ ಬೆನ್ನು ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಆರೇಳು ಓಡಗಳು ಮುಗುಚಿ ಬಿದ್ದು ಹತ್ತು-ಹದಿನ್ನೆದು ಮಂದಿ ಸತ್ಯಾಗ, ಇದು ಯಾವ ದ್ಯುವದ್ದ್ಯೇ ಕೇಡಿರಬೇಕು ಅಂತಾ ನಿವೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಅಪ್ಪಮಂಗಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇರಿಸಿದ್ದಾಗ, ನಾನು ಕೂಡಾ ಆ ದ್ಯುವಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ?... ಉರಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿದಾಗಿ ಅಂತ ನಿವೇ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಈ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ದ್ಯುವಕಾರ್ಯದ ಕೊಡಿಮರಕ್ಕೆ ಮರವೇ ಸಿಗುದಿಲ್ಲಾಂತ್ರೇ? ಅಲ್ಲ